

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Te benned bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

Az egyháznak a Jézus a fundamentuma,
a szent ígére épül fel lelki temploma,
leszállt a mennyből hívni és eljegyezni őt,
megváltva drága vérén a váltságban hívőt.

Kihívott minden népből egy lelki népet itt,
kit egy Úr, egy keresztség, és egy hit egyesít,
csak egy nevet magasztal, csak egy cél vonja őt,
és egy terített asztal ad néki új erőt.

Sok bajban küzdelemben meghajszolt megvetett,
de szent megújulásért és békéért eped,
míg látomása egykor dicsőn beteljesül,
s a győzedelmes egyház Urával egyesül.

392. dicséret, 1-2. és 4. vers

„Te Péter vagy és én ezen a kősziklán építem fel egyházamat,
és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.”

Máté evangéliuma 16.18

Szeretettel köszöntöm lapunk Olvasóit!

Minden közösségnek szüksége van vezetőkre, s ha vezetők nélkül marad, akkor szétesik. A keresztyén egyház megszervezésében az apostolok voltak ezek a vezetők, s közöttük egyértelműen Péter apostol volt a legmeghatározóbb személyiség. Amikor az Úr Jézus a tanítványait megkérdezte: „Ti kinek mondotok engem?”, ki válaszolt az egész közösség nevében? Simon Péter! Amikor a Gecsemáné kertben az Úr Jézust elfogták, ki volt az, aki kardot ragadott? Simon Péter! Pünkösöd napján ki volt az, aki a tanítványok közül Jézusról tanúságot tett? Még mindig Simon Péter! Ő volt az, aki a 12 kettő közül rendszerint az élen járt!

Péter apostol nagy feladatot kapott, amikor az Úr Jézus egyházának építését és szervezését rá bízta, de tudnunk kell, hogy ebben a küldetésben nem volt egyedül. Egyrésztől Isten Lelke vezette és formálta őt, másrésztől a döntéseket nem egymaga hozta, hanem része volt a 12 tagú apostoli körnek, akik felé maga is elszámolással tartozott.

Az ősegyház - Péter apostol és tanítvány társai vezetésével – napról napra épült, míg végül a Földközi-tenger körül mindenhol megvetette a lábát. Ez a növekedés alapvetően nem emberi tehetségnek volt köszönhető. Ha csupán ember műve lett volna, akkor az üldözések hamvában kioltották volna a misszió tüzét. Isten Szentlelke volt, aki meggyőzte és megváltoztatta az embereket úgy, hogy az életük árán is ragaszkodtak Megváltójukhoz. S Isten Szentlelke volt az is, aki a mai napig a keresztyén egyházat élteni. A pokol kapui szinte minden időben tágasra nyitották a szájukat, hogy a keresztyén egyházat elnyeljék. Az ókorban az őskeresztyén üldözés, a középkorban a képmutató és kiüresedett vallásosság, a legújabb korban pedig az ateizmus, a materializmus és a liberalizmus is hadat üzent a maga módján. Krisztus egyháza azonban mindmáig él éppen úgy, ahogy arról a fenti ígében olvasunk.

Helvét Hitvallásunk így fogalmaz: „Az egyház némelykor kihaltak látszik” (XVII. fejezet). De ha úgy látszik is, akkor sem az, mert Isten Szentlelke élteni minden időben.

A XX. század derekától a templomunkba járók temették a mi gyülekezetünket is. „Tiszteletes úr, velünk együtt az egyház is ki fog halni.” – mondták reményvesztett szívvel. De a gyülekezetünk nem néptelenedett el, sőt, épp ellenkezőleg: kinőtte régi templomát. Hiszem, hogy ez nem az ember műve, hanem Isten Szentlelkéé, aki élteni az anyaszentegyházat s a mi gyülekezetünket is. S míg ezért adunk hálát, eszünkbe kell, hogy jussanak az Úr Jézus szavai: „a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta”.

Az egyház életében a mai napig kiemelten fontos szerepe van a vezetőknek. Ahogy Péter apostol a tanítványi körrel együtt végezte a vezetés szolgálatát, úgy a református gyülekezeteinkben a lelkipásztor szolgálatát a gyülekezeti előljárók (presbiterek) segítik.

(folytatás a 2. oldalon)

Képes beszámoló a május 20-i szentendrei gyülekezeti hajókirándulásról

(folytatás az 1. oldalról)

Gyülekezetünk az utóbbi időben látványos fejlődésen ment keresztül az új templom megépülése, a régi templom gyülekezeti házzá való átalakítása, a templomkert kialakítása és egyéb más munkák elvégzése által. Emberileg nézve, ezek a munkák azért valósulhattak meg, mert a presbitériumunk harmonikusan és jól működött. Veszekedések, egyénieskedések helyett a békességet, Istenünk akaratát kerestük mindenben. Nagyon hálás vagyok az Úr Istennek, hogy jó szolgatársakat rendelt mellém a gyülekezetünk vezetésében. Ennek a presbitériumnak a mandátuma 6 évre szól, s a megbízatásuk 2017. december 31-én le fog járni. Hogy a következő 6 éves ciklusban kik lesznek gyülekezetünk presbiterei, ősszel, a presbiteri választáskor fog eldőlni. Folyamatosan imádkozunk azért, hogy az Úr Isten adjon bölcsességet gyülekezetünknek ehhez a választáshoz! Ő munkálja közöttünk az egyetértést, a békességet, hogy gyülekezetünk az alkalmas előjáróra találva tovább épülhessen és szépülhessen.

Faragó Csaba lelkipásztor

2017 – a presbiterválasztás éve

Mint ismert, a *presbitérium* az egyházközség vezető testülete, tagjai a *presbiter*ek. Ők a gyülekezet lelki és anyagi javainak sáfárai, gondviselői a lelkipásztorral együtt. A presbiteri tisztség betöltése nem ki-nevezéssel, hanem választással történik. A presbiterek megválasztására csak a választói névjegyzékben szereplő egyháztagnak jogosultak. A presbitérium mandátuma 6 évre szól. Miután a jelenlegi presbitérium 2012. január 1-től működik, megbízatása ez év végén lejár. A fentiek miatt szükséges a presbiterválasztást (újra) megtartani.

A választási eljárás menetét törvényeink szabályozzák. Most csak azt írom röviden le, ki lehet presbiter.

A választást a Jelölő Bizottság készíti elő. A bizottság dolga, hogy a gyülekezet tagjai között széleskörűen tájékozódjon, összegyűjtve azok nevét, akiket a testvérek presbiternek jelölnének. A bizottság kizárólagos joga, hogy nevezettek alkalmasságát megvizsgálja egyházunk törvényi követelményei szerint: **Csak olyan, a választói névjegyzékben szereplő egyháztagnak választható presbiterré, „aki az Igéről, hitvallásainkról és az egyházi szolgálatokról kellő ismerettel rendelkezik, és tiszta erkölcsben, józan életben és az egyház iránti hűségben és buzgóságban másoknak példaképpül szolgál.”** Az e szűrőn „megfeleltek” közül is a bizottság dönti el, hogy kiket ajánl presbiterjelöltnek, vagyis kiknek a neve kerül fel a szavazólapra. Presbitériumunk létszáma 12 fő. Ha több jelölt lesz, akkor a kapott szavazatok alapján lesz(nek) pótpresbiter(ek) is.

A leírtakból kitűnik, mennyire meghatározó a jövőendő presbitérium tagjaira nézve a Jelölő Bizottság „látása”. Így gondoljunk – imádságainkban is – a bizottsági tagok személyére és szerepére, tudván, milyen nagy jelentőségű feladatra vállalkoznak. Ezt a bizottságot még a nyár előtt szeretné a presbitérium felállítani, hogy elég ideje legyen munkája elvégzésére.

A jelöltekkel kapcsolatos egyházi elvárásokat már említettem, de valódi, felelősségteljes presbiterré váláshoz belső elhívás is szükséges a mi Urunk, Jézus Krisztus áldozata iránti hálából fakadóan, a Szentlélek által. Bárcsak minél többen felismernék magukban ezt a belső elhívást is, és vállalnák a tisztségre jelölést!

Presbiterválasztásunkat kísérje Isten áldása!

Tóth Károly gondnok

A presbiterek feladatai, presbitérium munkája

A presbitérium a gyülekezet vezető, döntéshozó testülete, melyet a gyülekezet közgyűlése választ egyházunk törvényei szerint 6 évre. Dunaharaszti 12 fő alkotja a testületet, közülük ketten látják el a gondnoki feladatokat is.

A presbiteri üléseket lelkipásztorunk vezeti. Az üléseken tanácskozási joggal részt vesznek a pótpresbiter, a hatodéves teológusok, továbbá a lelkészi asszisztens is. Presbiteri üléseket évente 10-12 alkalommal tartunk. Vannak tervezett, előre meghatározott időpontokban összehívott ülések, és előfordul, hogy valamilyen sürgős, határidős döntés okán rendkívüli ülésre kerül sor. Utóbbiakra különösen a templomépítés időszakában volt gyakran példa, amikor az építkezés egy bizonyos fázisában a továbblépés érdekében azonnali döntésre volt szükség.

Az üléseken szavazati joggal a lelkipásztor és a 12 presbiter rendelkezik. A lelkészből és a két gondnokból álló vezetőség hívja össze az üléseket legalább 72 órával annak kezdete előtt. A „tárgysorozati pontokat”, vagyis az ülés témáit a vezetőség határozza meg. Januárban az előző év pénzügyi zárszámadását és beszámolóját fogadja el a presbitérium, majd a következő év

költségvetését és missziói munkatervét vitatja meg és fogadja el a testület. Az utóbbi dokumentum tartalmazza a gyülekezet éves programját, benne a rendszeres alkalmakkal, továbbá a táborokkal, kirándulásokkal és egyéb különleges programokkal. Az ülésekről és a határozatokról jegyzőkönyv készül.

A presbiterek egyénileg is számos területen végeznek szolgálatot. A gyerekmunkában, énekkari szolgálatban, építési – műszaki feladatokban, gyülekezeti programok előkészítésében és lebonyolításában, diakóniában és még számos más területen, melyek felsorolására most itt nincs lehetőség. Végezetül megemlítem a vasárnapi istentiszteletünk lebonyolításában meghatározó „házigazda szolgálatot”. Ennek keretében beosztás alapján presbiterünk az istentisztelet előtt, alatt és után végzik el azokat a tevékenységeket, melyek az összejövetel zökkenőmentes lebonyolítását biztosítják.

A református gyülekezetekben a presbitérium látja el a gyülekezet anyagi és erkölcsi felügyeletét, gyakorolja az egyházkormányzást, támogatva lelkipásztorát a közös szolgálatban.

Vörös Péter

A házasság reformációja

A férfi és a nő a mostani idők egyik legizgalmasabb és legérzékenyebb témája. Az egyre elmosódó határok, a különféle szerepek elbizonytalanodása oda vezetett, hogy a házasság, vagyis a férfi és a nő elkötelezett szövetsége is megिंगott és légüressé vált.

A reformáció egyik kérdése is hasonló témában, a papok nőtlensége körül feszült: vajon a szent, vagyis Istennek elkülönített életnek lehet köze a házassághoz? Mikor a férfi és a nő elhagyja apját és anyját és lesznek ketten egy testté, akkor az inkább emberi szükségletről, akaratról szól, vagy ez az Istennek tetőző út, ami valójában tőle származik?

Ahogy 500 évvel ezelőtt is a változásokat nem az hozta, hogy új gondolatokat és tanításokat kezdtek el hirdetni, hanem visszatértek a Szentíráshoz, úgy most, fél évezreddel később is ezt kell tennünk. Rengeteg, az életünket meghatározó kérdésre nem jó helyen keressük a választ. A házassággal kapcsolatban is ez a helyzet. A társadalom, amiben élünk vezetni és formálni akarja a gondolkodásunkat, a saját tapasztalataink, a jó és a rossz példák is mind-mind megoldásokat kínálnak, de vajon kíváncsiak vagyunk-e Isten válaszára?

A reformáció tulajdonképpen nem újdonságról, hanem frissességről és megtisztulásról szól. Ha ez így van, akkor fel kell tennünk a kérdést: miben kellene a házasságról való gondolatunknak tisztulnia, igei alapon felfrissülnie? Milyen terve van Istennek a férjjel és a feleséggel? Mit jelent az, hogy a Szentháromság Isten is része a házassági szövetségnek?

Ezzel a rövid cikkel nem kívánok válaszokat adni, hanem inkább az a célom, hogy kérdezzünk, keressük és legyen fontos számunkra Isten válasza az életünk égetően fontos kérdéseiben. A házasságot is meg lehet reformálni, lehet új lendülettel, étellel, frissességgel megtölteni, de ehhez az kell, hogy visszatérjünk az Isten által tervezett úthoz, ahol ő vezető, de egyben útítárs is. Ha ő része lesz a házasságnak, akkor oda friss levegő árad be, lesz erő és akarat szeretni a másikat, lesz megbocsátás, felelősségvállalás, egymás támogatása.

Istennek jó terve van a házassággal, azon belül velünk is. De vajon mennyire fontos ez nekünk? Bízom benne, hogy ebben az évben, a reformációt ünnepeve nem csupán a teológiai gondolkodásunk, hitünk és keresztyénségünk egyéb területei fognak letisztulni, hanem a házasság is újra elnyeri az Istentől rendelt célját és ajándékát.

Korsós Tamás, teológus

Többgenerációs gyülekezeti tábor Jászárokszálláson

Immár többedik alkalommal szervez gyülekezetünk nyári tábor, mely mindig nagyszerű alkalom arra, hogy gyülekezetünk kicsinyei és nagyjai tartalmas programok között lelkileg feltölthessenek, testileg felüldülhessenek. A közös dicsőítő éneklések, a lelki tartalmú és elgondolkodtató előadások, valamint az azt követő személyesebb, bensőségebb, kiscsoportos beszélgetések mind-mind remek lehetőséget biztosítanak arra, hogy közelebb kerülhessünk az Úrhoz és az Ő országához, illetve arra, hogy egymástól tanulhassunk, egymást és önmagunkat jobban megismerhessük, megérthessük. A tábor helyszíni adottsága különösen jól szolgálja, hogy gyorsan megteremtődjön az a közvetlen, derős és családias légkör, mely évről évre mindig érzékelhető, megtapasztalható. A szabadidős programok és a közös játékok pedig szintén gondoskodnak a

tábor átható vidám és önfeledt hangulatról. Generációtól függetlenül szeretettel hívunk mindenkit a táborba! *(Kemény Veronika)*

2017. július 5-9.

Jelentkezési határidő: **június 9.**

Előleg: 5000 Ft / felnőtt jelentkező

Teljes részvételi díj fizetésének határideje: **június 25.**

Részvételi díjak:

FAHÁZ:

- Felnőtt: 20.000,-
- 14 év alatt: 16.000,-
- 6 éves kor alatt: 8.000,-

SÁTOR:

- Felnőtt: 16.000,-
- 14 év alatt: 12.000,-
- 6 év alatt: 8.000,-

A díjak tartalmazzák a szállás, a teljes ellátás költségeit és az idegenforgalmi adót.

Közelebb kerültem Jézushoz

Konfirmandusainkat kérdeztük a konfirmációra felkészítő időszak tapasztalatairól és élményeiről

Papp Balázs

„A konfirmáció a hitre jutás alkalma lehet.” – hallottam az egyik konfirmációs órán, s bátran kijelenthetem, hogy ez így van. Én például egy faluból jöttem, Tiszafüredről, ahol csak azért jártam templomba, mert keresztény volt az ovim. Tiszafüredről eljöttünk ide, Harasztira. Itt minden új volt. A falusi hangulat átalakult városivá. Itt kezdtem az iskolát. 7 éven keresztül soha nem jártam templomba. Hittanórák ugyan voltak, de mindig is hiányzott az életemből az igaz hit. Végül eljött a 7. osztály, amikor is elkezdtem járni konfirmációs előkészítőre. A kapcsolatom Istennel elkezdett javulni. Azelőtt csúnyán beszéltem, de miután beléptem Isten házába és elkezdtem konfirmációra járni, a bűneim fogyni kezdtek. Első évben a Bibliáról tanultunk. Rengeteg új dolgot tudtunk meg a különböző könyvekről, írójokról, illetve Jézusról. Év közben Mátraházára többször is elmentünk. Jókat nevtünk, beszélgettünk, játszottunk. Köszönet Istennek ezért. Második évben egy konfirmációs tankönyv segített minket közelebb Istenhez. Ebben tanultunk az egyházzal, református hitünk tanításairól és az egyház Uráról, Jézus Krisztusról. Nehéz lenne összefoglalni, hogy mi tetszett, mert szinte minden jó volt. Jó családi légkör, jó barátok, szórakozás és persze az Istennel való kapcsolatom javulása. Összegezve az elmúlt 2 évet: én nagyon élveztem, örültem a társaságnak.

Kálmán Brigitta

Én nagyon szerettem ide járni. Azért, mert jó a társaság, mindig megbeszéljük, kivel mi történt a héten, stb. A táborok is nagyon jók voltak, mert jobban megismertük egymást, ezt a közösséget. A „konfi” órák azért élvezetesebbek, mert nemcsak hallgatjuk, amit Csaba bácsi mond, hanem ő is kérdez minket, hogy mi a véleményünk a hallottakról. Sok barátot szereztem, aminek nagyon örülök, hiszen amikor ideköltöztünk Dunaharasztra, akkor kezdtem el ide is járni, és

akkor még senkit sem ismertem. Az istentiszteletek is jók, mert meg lehet érteni azt, amit Csaba bácsi mond. Sokat viccelődünk, pingpongozunk, csocsózunk. Sok csoportos játékot játszunk, ahol még jobban megismerhetjük egymást. Szerintem egy nagyon jó közösség alakult ki. Én már eldöntöttem, hogy fogok járni ifire, bár lehet, hogy nem mindig fogok tudni eljönni.

Potos Bálint

A konfirmációs órákon azt szerettem a legjobban, hogy játékosan tanultunk, ezért a hangulat mindig jó volt, és szívesen mentem hétről hétre. Alkalmunk nyílt jobban megismerni egymást a többi gyerekekkel. A mátraházi hétvégék során métáztunk, kirándultunk, játszottunk, tanultunk. A legjobb játék az „Üsd a jobb oldalt!” volt. A makádi biciklis túra nagyon tetszett, mert sok programunk volt, pl. elmentünk fürdőbe, sátorban aludtunk, együtt néztük a Magyarország-Portugália focimeccset, és fagyiztunk. A két év során közelebb kerültem Jézushoz, a gyülekezetünkhöz és Istenhez.

Nyilas Péter

Milyen a konfirmáció? Szerintem ez - ahogy mondják - tényleg egy felfedező út, mert amikor én először mentem, nem tudtam, mivel állok szemben. Később - Istennek hála - kiderült, hogy egy nagyon fontos és egy borzasztóan jó, kimondottan élvezetes dolog, hiszen a konfirmációs alkalmakon nagyon családias a hangulat, pedig sokan vagyunk. A konfirmandus kirándulások és táborok pedig felejthetetlenek és kihagyhatatlanok, hiszen rengeteg barátomat itt ismertem meg. De a közösségen kívül nagyon jó az, hogy Istentől és Jézus Krisztustól rengeteg mindent tanulunk, ami a hitünket megerősítheti, és hiszem, hogy ezt teszi velem is.

Összeállította: Oláh-Pál Olivér, teológus

Hitünk próbái

Gyülekezetünk egyik idős, sok megpróbáltatást megélt testvérét szeretném bemutatni, hogy életútja, küzdelmei, hitének próbái minket is megerősítsenek abban, hogy Isten nem hagy magunkra a legnehezebb élethelyzeteinkben sem, de végtelen szeretete ellenére – vagy épp annak következményeként bizony gyakran beleenged minket súlyos, nehezen elhordozható bajokba.

A két státuszról elmondhatjuk, hogy nem ugyanaz...

Igen, Árvainé Évike nénit szinte mindenki ismeri a gyülekezetből, s különösen is azok, akik az úgynevezett „alsó faluban” laknak: ugyanis hosszú éveken keresztül végezte ebben a körzetben orvosi asszisztensként a munkáját, még hozzá olyan lelkiismeretes és szolgálatkészen, hogy 1990-ben a Semmelweis-napon betegajánlásának és aláírásgyűjtésének köszönhetően miniszteri kitüntetést, elismerő oklevelet kapott. Azt viszont csak kevesen tudják, hogy ez a mindig másokat szolgáló élet mennyi gonddal, tragédiával terhes.

Évike néni Szabadszálláson született és élt közel 40 évig, s az ottani református gyülekezetnek volt hűséges tagja. Még gyermek volt – 10 éves -, amikor a háború alatt az első nagy megrázkódtatást kellett elszenvednie: az iskoláját bombatalálat érte, amelynek következtében a mellette ülő kis barátnője, aki szintén Évike volt, meghalt. Ő is súlyos sérüléseket szenvedett, de legsúlyosabb az a lelki sérülés volt, amit társának elvesztése okozott. S hogy teste erősebb és könnyebben legyőzi a bajokat, az két évvel később, 12 éves korában is bebizonyosodott: ekkor ugyanis a jeges udvaron megcsúszván beleesett egy téglával kirakott kútba, amiből testi erejének, lélekjelenlétének és a segélyhívó kiáltását meghalló szomszédoknak köszönhetően élve ki tudott menekülni. Ezt a szabadulást ugyanakkor mind a mai napig csodának tekinti, Isten jóságos kegyelmének.

Isten tehát már gyermekkorában két alkalommal is megkímélte az életét, s rávezette arra az útra, amelyen mindezért egész életében lehetősége lett háláját kife-

jezni: szülésznő lett, s 25 éven át segítette az édesanyákat új életek világra hozatalában. Ő maga pedig viszonylag későn, 37 évesen részesülhetett a gyermekáldás örömeiben; ekkor született meg egyetlen gyermeke.

Ugyanakkor a megpróbáltatások sora továbbra sem szakadt meg: előbb 16 éves öccsét veszítette el tragikus körülmények közepette, majd a sokáig sajátjaként nevelt keresztfiát. Végül az utolsó, a mai napig is feldolgozhatatlan csapás édesanyja öngyilkossága volt. Ez a tragédia annyira megviselte, hogy agyi infarktust kapott, s egy időre hitében is megrendítette. Még az önpusztítás gondolata is foglalkoztatta. Ám ekkor megboldogult Faragó Tibor nagytiszteletű úr volt Isten követője: ő hívta vissza a gyülekezetbe, s egy éven keresztül folyamatosan imádkozott vele az Úr vigasztalásáért, kegyelméért. Nem véletlen, hogy legkedvesebb éneke mind a mai napig az „Egyedüli reményem, Ó Isten, csak Te vagy.” (276. zsoltár)

Legkedvesebb Igéje pedig híven tükrözi azt az elhivatottságot, amit életútja tanúsít:

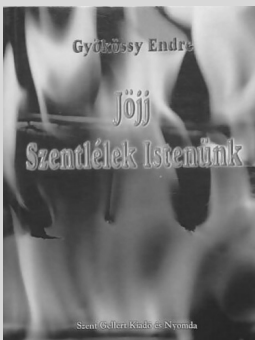
„A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem is kevély. Nem tapintatlan, nem keresi a maga javát, nem gerjed haragra, a rosszat nem rója fel. Nem örül a gonoszságnak, öröme az igazság győzelmében leli. Mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel. S a szeretet nem szűnik meg soha.”

(Pál apostol első levele a korinthusiakhoz 13./4-8.)

Szadainé Somogyi Erika

„Isten élő lelke jöjj....”

Pünkösdi könyvajánló

Egyik legcsodálatosabb tavaszi ünnepünk, a Pünkösöd köré, a Szentlélek kérdése kapcsolódik. **Gyökössy Endre: Jöjj Szentlélek Istenünk** című, alig nyolcvan oldalas kis könyvében erről olvashatunk tíz fejezetben. A legfontosabb kérdéssel az első fejezetben találkozunk: „Mi is a Szentlélek?”, hiszen mindannyiunkat ez foglalkoztat első-sorban. Erre rögtön kapunk választ, majd elemzi és idézi a szerző a Bibliában előforduló, a Szentlélekkel/Lélekkel foglalkozó részeket. Egész fejezetet szentel a negyedik evangéliumnak, mondván, „Ha valakit valóban érdekel, sőt izgat a Szentlélek kérdése,... – olvassa el újra és újra a negyedik evangéliumot.”

Az első gyülekezet Szentlélek-várása című fejezetben kiemeli a várás, a várakozás szerepét: az első pünkösöd azért volt „eredményes”, mert a tanítványok gyermeki engedelmességgel együtt várakoztak. Kiemelten fontos az „együtt” szó is, a közösséghez való tartozás.

Ezekből a gondolatokból és még nagyon sok példából kapunk buzdítást, hogy elcsendesedve, napi terheinktől megszabadulva kérjük a Lélek ajándékát, s közben higgyük, hogy megkapjuk.....! Erről a kilencedik és a tizedik fejezetben olvashatunk, a „mai” ember élete és a Szentlélek kérdése mennyiben változott.

Nehéz olvasmány kerül most ajánlásra, de megéri a fáradságot, illetve a felfrissülést utána. Sokat tanultam belőle.

Szabó Borbála Eszter

Gyülekezetünk házi csoportjai - bemutatkozik a gyülekezet első házasköre

„Gyülekezetünk házi csoportjai” címmel indítottuk útjára azt a cikksorozatot, melyben gyülekezetünk egy-egy aktívan működő kiscsoportos közössége mutatkozik be egy-egy lapszámban.

Nagy szomjúság él mindnyájunkban a „kommunióra”, hasonló gondolkodású, hitvallású emberek közösséggé formálódására. Egy összeforrott közösség sok helyzetben megtartó erőt jelent, a növekedés forrásává válik az egyén és a család számára egyaránt. „Nem jó az embernek egyedül, de még egy házaspár is egyedül maradhat.”- fogalmazta meg a házaskörünk egyik tagja.

2005. januárjában a fenti gondolattal és vágygal kezdeményeztük gyülekezetünkben az első házaskör megszervezését s az első házaspári csendesnap megszervezését a Tolnay házaspár tanúságtételével. Cél volt, hogy mind a házaspárok, mind a gyerekek kiléphessenek a hétköznapi nyomása alól, testi-lelki, hitbéli megújulásban legyen részük a közösséghez tartozás intenzív megtapasztalásával. Ettől kezdve hosszú éveken át 8-10 házaspár, rendszeresen találkoztunk. Havonként egy vasárnap délutánt és közös vacsorával egybekötött estét töltöttünk gyermekeinkkel együtt egy-egy család otthonában. Kezdetből biztosságot jelentett, hogy gyermekeink hasonló gondolkodású és elkötelezettségű családok köreiben mozogtak. Ők is barátságra, közösségre leltek egymásban, sok élmény köti őket össze! A házaskörben a gyermekek programját sokáig fiatal, meghívott segítőkre bíztuk, később már egymás közt szervezték. Addig mi, felnőttek, a személyes osztozás, az imádság, egy-egy könyv témájának feldolgozása alapján szervezett beszélgetés vagy egy-egy meghívott vendég előadása által töltöztünk. Az idők során a különböző házasságról szóló könyvek segítségével őszintén beszélgettünk a kapcsolatunkról. Ahogy nőttek a gyerekeink, úgy kerültek előtérbe a neveléssel kapcsolatos kérdések, könyvek, pl. a fegyelmezésről, az engedelmességre való nevelésről, az egészséges személyiségfejlődésről, a férfi- és női szerepekről, a hitbéli nevelésükről és egyáltalán a családi élet pilléireiről... Az együttlét végén elköltött vacsorát a házigazda család készíti, a megállapodásunk szerint nagyon egyszerű módon. A köztes időben igyekszünk imádságban hordozni egymást, és tartjuk a kapcsolatot kirándulás, közös nyaralás, sütögetés, közös sportolás vagy játék keretében.

A házaskörünk csendesnappal kezdődött, talán ez a tapasztalat segített abban, hogy az évek során rendszeres igényünké váljon a lelki töltkezés. Többször is töltöttünk egy-egy hétvégét Dobogókőn, Mátraházán és Kecskeméten, s ezek a helyek az elmélyülés, az imádság, a páronkénti és csoportos beszélgetés és a természetben való közös gyönyörködés helyei voltak. Mindig felüdülve, feltöltődve tértünk vissza a hétköz-

napokba, a gyülekezetünkbe! Gyermekeink számára pedig egy életre szóló közösségi élményt jelentett! Bőséges alkalmunk volt a gyermekeink felé az értékek átadásának leghatékonyabb módjára, a példaadásra. Ma már külön közösségbe járnak, de a vágy, az igény a közösségre, mint erőforrásra talán mindnyájukban benne van!

A sok-sok közös élmény, emlék, a házaskörünkben eddig egyénileg- és közösségileg megélt „mélységek” és „csúcok” mind a növekedésünket szolgálták!

Befejezésül Isten iránti hálával és köszönettel szeretnék közreadni néhány ma, összegzésként megfogalmazott gondolatot, hálaadást a házaskörünk néhány tagjának tollából:

„Nekünk kezdettől fogva óriási lehetőség volt a házaskörbe járni, ahol a Biblia útmutatásaihoz igazodva próbáltuk együtt a gyermeknevelés, a házasság nehézségeit enyhíteni. Megtapasztalhattuk, hogy más, egymást szerető és tisztelő párok életében is olyan nehézségek és félreértések fordulnak elő, mint a sajátunkban. S mintát kaptunk e problémák megoldásához, elhordozásához. Olyan barátokat kaptunk, akik a szó szoros értelmében barátok, hisz a bajban ismerszik meg a barát, és amikor tudtuk, segítettük egymást... Itt valóban meg lehet élni a közösséghez tartozás élményét.”

„Sok mindent megéltünk ennyi idő alatt. Ami nekem mindig nagy segítséget jelentett ezeken az alkalmakon, hogy az éppen aktuális élethelyzetünk örömeit, nehézségeit tudtuk megosztani egymással Isten Igéjének tükrében. Sokszor nevtünk együtt, sokszor hordoztuk egymás terhét imádságban, és ez mind együtt véve sok-sok erőt adott számunkra.”

„A hasonló értékrendű csoportban, ahol a (mára már felnőtt) gyerekeink nevelésével kapcsolatos kérdéseket felvethettük, a többiek válaszára viszonyítási pontként, értékes információként tekintettünk. Az elhangzottakat igyekeztünk saját életünk gyakorlatába átültetni. A beszélgetések során sokszor meghatott és megtisztelőnek éreztem a házaskör tagjainak őszinteségét a gondjait, aggodalmaikat illetően, megindító volt látni, hogy ezek a hiányok hogyan alakultak át sok esetben megoldásokká és lelki gazdagsággá.”

Az egész eddig megtett útért hálásak vagyunk Istennek!

Draskóczy Ildikó

EVANGELIZÁCIÓ

Pünkösdi ünnepünkre három napos evangelizációval készülünk, amelyre nemcsak a konfirmálókat és családjaikat hívjuk szeretettel, hanem gyülekezetünk minden tagját.

Igehirdető: Nt. Morva Ákos, szigetszentmiklós-újvárosi lelkipásztor.

Időpont:

május 31. (szerda) - június 2. (péntek) 18.30.

Pünkösdi istentisztelet:

június 4., vasárnap, 10.00 óra

Debrecen, 2017. július 25-29.

A szervezők a reformáció témáját körüljáró lelki üzenettel, színes, tartalmas programokkal és számos koncerttel várják a Kárpát-medence fiataljait.

Részletek a <http://csillag.reformatus.hu/> weboldalon található!

Élet szava - JAPÁN TÁBOR

Tóalmáson az egykori Andrassy kastély és fantasztikus parkja idén nyáron is szeretettel várja a gyermekeket, fiatalokat. A nyelvórak és a különféle sportolási lehetőségek mellett érdekes bibliai jellegű foglalkozások teszik tartalmassá és emlékezetessé a táborozók napjait.

- június 25. - július 15. között heti turnusokban a 7-12 éves korcsoportot,

- július 16-22. között a 10-14 éves korosztályt,
- július 23. - augusztus 19. közötti turnusokban pedig a 12-19 éveseket várják a szervezők.

Részletek és jelentkezés a <http://www.esztabor.hu> oldalon!

Telefon: +36 29 800 700,

mobil: +36 20 773 9396,

e-mail: info@eletszava.org

A Református Fiatalok Szövetsége idén nyárra is szervez tábor!

A táborral kapcsolatos bővebb információk a

<http://www.refisz.hu> internetes oldalon

hamarosan megtalálhatók lesznek!

Cím: 1083 Budapest, Práter utca 30-32, B épület,
Földszint 6-os ajtó.

Mobiltelefon: +36 30-768-1843

E-mail: iroda@refisz

Mezei András

Ráhallás

"Imhol vagyok én, küldj el engemet"

igaz szóval, megbízatással.

Lélekerőmet, kézivedet

feszítsd meg erős akarással.

Add meg a célt is, jófelé

értelmes irányulással.

Lássam lehulló létemet még,

s hallhassam suhanással.

Áldott szép pünkösödöt kívánunk minden kedves olvasónknak!

Dunaharaszti Református Templom
Rákóczi út 21.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 30 / 477-5319)
Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba lelkész
Felelős szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Tördelés, grafika: Csáky István